

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Mariana Kokeše ve věci

žalobce: **K & P LEGAL SERVICES, s.r.o.**, IČO 01955799
sídlem Vídeňská 255/42, 639 00 Brno
zastoupený advokátem Mgr. Františkem Kubečkou
sídlem Kladská 5, 120 00 Praha

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2018, č. j. 29489/18/5100-41454-712447,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměr Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I (dále jen „finanční úřad“, „správce daně“) ze dne 31. 3. 2017, č. j. 680972/17/3001-51521-709382, kterým byla žalobci podle § 101h odst. 1 písm. c) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“) uložena pokuta za nepodání následného kontrolního hlášení na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení za červenec 2016, a to ve výši 30 000 Kč.
2. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobce byl výzvou dle § 101g odst. 2 zákona o DPH ze dne 9. 9. 2016 vyzván, aby ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne oznámení výzvy změnil, doplnil nebo potvrdil údaje vykázané v kontrolním hlášení ze dne 24. 8. 2016. Vzhledem k tomu, že do posledního dne lhůty (do 19. 9. 2016) žalobce neučinil výzvou požadovaný úkon, zákonná lhůta marně uplynula. Následné kontrolní hlášení žalobce podal až po této lhůtě, 17. 10. 2016. Protože žalobce nepodal následné kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vznikla mu ze zákona povinnost uhradit pokutu dle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH ve výši 30 000 Kč. Pokud je naplněna některá z podmínek § 101h odst. 1 zákona o DPH, vzniká povinnost uhradit pokutu v zákonem stanovené výši, přičemž o této skutečnosti vydá správce daně rozhodnutí deklaratorní povahy. Rozhodnutí přitom není založeno na správní úvaze správce daně, jelikož mu právní úprava neponechává žádný prostor pro individuální posouzení a zohlednění okolností na straně žalobce. Žalovaný uvedl, že z právní úpravy je zřejmé, že povinností plátce daně je na výzvu správce daně dle § 101g odst. 2 zákona o DPH reagovat za všech okolností, tedy i tehdy, pokud je plátce přesvědčen o správnosti a úplnosti údajů uvedených v původním kontrolním hlášení. Žalovaný nepřisvědčil domněnce žalobce, že potvrzení údajů prostřednictvím formuláře není následným kontrolním hlášením. V případě, že je plátce vyzván k podání následného kontrolního hlášení, je povinen jej podat do 5 pracovních dnů od oznámení výzvy. V případě, že je plátce přesvědčen o správnosti a úplnosti údajů deklarovaných v původním kontrolním hlášení, má možnost potvrdit tyto údaje tak, že vyplní v záhlaví formuláře celé číslo jednacích správce daně z doručené výzvy a z rozbalovacího menu „Rychlá odpověď na výzvu“ vybere volbu „Potvrzuji správnost naposledy podaného kontrolního hlášení“. V této souvislosti žalovaný poukázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 26. 4. 2018, č. j. 52 Af 44/2017-40 (všechna zde uvedená rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Postup potvrzení údajů v původním kontrolním hlášení prostřednictvím formuláře je jedním ze způsobů, jak lze vyhovět výzvě správce daně a jak lze podat následné kontrolní hlášení. Žalobce možnosti „Rychlá odpověď na výzvu“ využil, avšak až po marném uplynutí zákonné lhůty. Žalovaný souhlasí se žalobcem, že pokuta nebyla vyměřena dne 17. 10. 2016, kdy žalobce opožděně reagoval na výzvu správce daně. Pokuta byla uložena platebním výměrem ze dne 31. 3. 2017, v němž správce daně deklaroval, že došlo k naplnění podmínek stanovených v § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH. Se žalobcem však žalovaný nesouhlasí v tom, že nebyly splněny podmínky § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH proto, že žalobce na výzvu správce daně reagoval opožděně tím způsobem, že potvrdil údaje uvedené v původním kontrolním hlášení. Odvolací orgán tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že správce daně postupoval v souladu se zákonem.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalovaného i platební výměr správce daně zrušil.
4. Žalobce v žalobě setrval na svých argumentech uvedených v odvolání. Při svých úvahách o nesprávnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí vycházel zejména z definice řádného, opravného a následného kontrolního hlášení. Vycházel z toho, že za následné kontrolní hlášení považuje zákon kontrolní hlášení, kdy plátce zjistí, že v řádném kontrolním hlášení uvedl nesprávné nebo neúplné údaje. Vzhledem k tomu, že žalobce již napoprvé uvedl údaje správné a úplné, nebyl v daném případě k podání následného kontrolního hlášení důvod.
5. Žalobce polemizoval o tom, zda pouhé potvrzení údajů uvedených v řádném kontrolním hlášení na výzvu správce daně je následným kontrolním hlášením. Zákon sice v § 101g stanoví, že plátce je povinen do 5 pracovních dnů od oznámení výzvy podle odstavce 2 nesprávné nebo neúplné údaje změnit nebo doplnit, popřípadě původní údaje potvrdit, a to prostřednictvím následného kontrolního hlášení, zákonodárce však tímto podle názoru žalobce sdělil, že plátce musí prostřednictvím následného kontrolního hlášení údaje změnit nebo doplnit (viz definice následného kontrolního hlášení), nebo alternativně může údaje potvrdit.
6. Žalobce namítal, že namísto podání následného kontrolního hlášení potvrdil údaje uvedené v podaném kontrolním hlášení prostřednictvím formuláře (který sice v záhlaví obsahuje nadpis následné kontrolní hlášení, ale podle názoru žalobce následným kontrolním hlášením není) po lhůtě stanovené ve výzvě správce daně, a to dne 17. 10. 2016. V tento okamžik nebyla platebním výměrem správce daně vyměřena pokuta, ač je plátcí daně jasné, že pokuta vzniká *ex lege* v okamžiku porušení povinnosti, avšak za splnění povinnosti stanovených v § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH, které splněny nebyly. Dle názoru žalobce nebyly splněny podmínky hypotézy normy, na základě které by *ex lege* vznikla zde uvedená sankce – tedy nepodání kontrolního hlášení. Případně žalobce namítal, že míra abstraktnosti formulace strukturálních částí dotčených norem je tak široká, neurčitá a vágní, že je norma v konkrétním případě nepoužitelná.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce

7. Ve vyjádření k žalobě žalovaný předně uvedl, že žalobce v žalobě uvedl v zásadě jediný žalobní bod, který byl předmětem podaného odvolání. Žalovaný zdůraznil, že uvedení konkrétních žalobních námitek v zásadě nelze nahradit opakováním námitek uplatněných v odvolání, přitom odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005-74, a na usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2008, sp. zn. I. ÚS 1841/07 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>). Na námitky žalobce žalovaný reagoval konkrétními argumenty v odůvodnění napadeného rozhodnutí, proto v podrobnostech odkázal na obsah spisového materiálu, ze kterého je zřejmé, že správce daně postupoval v souladu se zákonem. Z předloženého spisového materiálu podle něj jednoznačně vyplývá, že žalobce nepodal následné kontrolní hlášení za červenec 2016 včas poté, co jej správce daně k jeho podání vyzval a v souladu s § 101g odst. 3 zákona o DPH mu pro podání následného kontrolního hlášení stanovil lhůtu 5 pracovních dnů běžící ode dne doručení výzvy. Žalovaný uvedl, že v daném případě byla naplněna skutková podstata § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH, v důsledku čehož vznikla žalobci ze zákona povinnost uhradit pokutu ve výši 30 000 Kč, o čemž ho správce daně napadeným platebním výměrem vyrozuměl.

8. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobcem vznesené námitky nejsou důvodné. Proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
9. V reakci na vyjádření žalovaného byla soudu doručena replika žalobce, v níž žalobce setrval na argumentech uvedených v žalobě. K replice bylo přiloženo rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I ze dne 4. 12. 2018, č. j. 4862430/18/3001-51521-709382, kterým byla žalobci prominula pokuta na nepodání následného kontrolního hlášení, která byla uložena žalobou napadeným rozhodnutím.

IV. Posouzení věci soudem

10. Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce daně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodnutí správního orgánu (nepřihlížel tedy k rozhodnutí o prominutí pokuty vydanému po podání žaloby), a shledal, že žaloba **není důvodná**.
11. Mezi stranami není sporu o tom, že žalobce podal dne 24. 8. 2016 kontrolní hlášení za červenec 2016. Na základě uvedených údajů vznikly správci daně pochybnosti, a proto vydal dne 9. 9. 2016 výzvu, kterou byl žalobce dle § 101g odst. 2 zákona o DPH vyzván ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů uvedených v kontrolním hlášení, a to ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení výzvy. Žalobce byl ve výzvě poučen o následcích nepodání kontrolního hlášení, včetně vzniku zákonné povinnosti uhradit pokutu dle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH. Výzva byla žalobci doručena dne 12. 9. 2016. V reakci na výzvu žalobce podáním ze dne 17. 10. 2016 potvrdil správnost údajů uvedených v kontrolním hlášení podaném dne 24. 8. 2016. Dne 31. 3. 2017 vydal správce daně rozhodnutí, kterým byla žalobci dle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH uložena pokuta ve výši 30 000 Kč. Toto rozhodnutí je předmětem tohoto soudního přezkumu.
12. Podstata sporu mezi žalobcem a žalovaným spočívá v tom, zda rozhodnutí o uložení pokuty za nepodání následného kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě podle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH bylo vydáno v souladu se zákonem.
13. Podle § 101g odst. 2 zákona o DPH správce daně údaje uvedené v kontrolním hlášení posoudí, popřípadě prověří a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve plátce, aby údaje změnil nebo doplnil, popřípadě původní údaje potvrdil.
14. Podle § 101g odst. 3 věty první zákona o DPH je plátce povinen do 5 pracovních dnů od oznámení výzvy podle odstavce 2 nesprávné nebo neúplné údaje změnit nebo doplnit, popřípadě původní údaje potvrdit, a to prostřednictvím následného kontrolního hlášení.
15. Podle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH pokud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši 30 000 Kč, pokud jej nepodá na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení.
16. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobce pouze doslovně zopakoval argumentaci, kterou uplatnil již v odvolání. Z napadeného rozhodnutí přitom vyplývá, že žalovaný se se všemi zde uvedenými námitkami týkajícími se nezákonnosti uložení pokuty za nepodání následného kontrolního hlášení relativně podrobně vypořádal na str. 4 až 6 napadeného rozhodnutí.

17. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že žalobci nic nebrání v tom, aby v rámci žalobních bodů zopakoval své argumenty vyjádřené v průběhu řízení před správními orgány, musí však vzít v úvahu, že žalobou napadá rozhodnutí o odvolání, které jeho ve správním řízení uplatněné argumenty vypořádává (nebo nevypořádává) a žalobní body se musí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu žalovaného správního orgánu při vydání napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2013, č. j. 4 As 78/2012-125). V této souvislosti lze přiměřeně odkázat také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128, zejména jeho bod [16], z něhož vyplývá, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán.
18. Žalobce tím, že do žaloby pouze přebíral odvolací námitky, aniž by reagoval na argumentaci žalovaného uvedenou v napadeném rozhodnutí, snížil svou šanci na úspěch, neboť soudu nepřísluší za žalobce domýšlet jednotlivé skutkové a právní důvody, které by argumentaci žalovaného zpochybnily. V tom případě by se totiž ocitl v pozici „advokáta žalobce“ a ignoroval by dispoziční zásadu, na níž je správní soudnictví postaveno. Jelikož žalobní námitky byly vyčerpávajícím způsobem vypořádány žalovaným, soud plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a k věci pouze stručně dodává následující.
19. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl výzvou ze dne 9. 9. 2016 vydanou podle § 101g odst. 2 zákona o DPH vyzván, aby v souladu s § 101g odst. 3 zákona o DPH ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne oznámení výzvy změnil, doplnil, nebo potvrdil údaje vykázané v kontrolním hlášení podaném dne 24. 8. 2016, a to prostřednictvím následného kontrolního hlášení. Výzva byla žalobci doručena dne 12. 9. 2016, tudíž byl žalobce povinen podat následné kontrolní hlášení do dne 19. 9. 2016. Vzhledem k tomu, že ve stanovené 5denní lhůtě žalobce následné kontrolní hlášení nepodal (učinil tak až dne 17. 10. 2016), vznikla mu ze zákona povinnost uhradit pokutu dle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH ve výši 30 000 Kč, o čemž ho správce daně napadeným rozhodnutím správně vyrozuměl.
20. Soud má stejně jako žalovaný za to, že právní úprava týkající se projednávané věci je dostatečně jasná a srozumitelná. Ze znění § 101g odst. 3 zákona o DPH („*Plátce je povinen do 5 pracovních dnů od oznámení výzvy podle odstavce 2 nesprávné nebo neúplné údaje změnit nebo doplnit, popřípadě původní údaje potvrdit, a to prostřednictvím následného kontrolního hlášení*“) jednoznačně vyplývá, že plátce je povinen na výzvu správce daně vydanou podle § 101g odst. 2 zákona o DPH reagovat za všech okolností, tedy i tehdy, pokud je přesvědčen o správnosti a úplnosti údajů uvedených v původním kontrolním hlášení (k tomuto závěru dospěl mimo jiné i Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích v rozsudku ze dne 26. 4. 2018, č. j. 52 Af 44/2017-40; kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 Afs 206/2018-27), přičemž ve všech těchto případech zákon předpokládá podání ve formě následného kontrolního hlášení. Plátce je povinen v následném kontrolním hlášení uvést všechny údaje z původního kontrolního hlášení s promítnutím oprav nebo s doplněním požadovaných údajů. V případě, že je plátce přesvědčen o správnosti a úplnosti deklarovaných údajů, má možnost potvrdit tyto původní údaje (bez nutnosti jejich opětovného vypisování do formuláře) tak, že vyplní v záhlaví formuláře

celé číslo jednacích správce daně z doručené výzvy a z rozbalovacího menu „Rychlá odpověď na výzvu“ vybere volbu „Potvrzuji správnost naposledy podaného kontrolního hlášení (KH)“ (viz např. http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-placeni-dani/2015_Pokyny-k-vyplneni-kontrolniho-hlaseni-DPH.pdf). Uvedený postup potvrzení údajů v původním kontrolním hlášení je jedním ze způsobů, jak lze vyhovět výzvě správce daně prostřednictvím následného kontrolního hlášení. Neobstojí tedy domněnka žalobce, že potvrzení údajů prostřednictvím formuláře není následným kontrolním hlášením.

21. Pokud žalobce vycházel z toho, že zákon za následné kontrolní hlášení považuje kontrolní hlášení, kdy plátce zjistí, že v řádném kontrolním hlášení uvedl nesprávné nebo neúplné údaje, je třeba konstatovat, že povinnost plátce podat následné kontrolní hlášení je stanovena jednak v § 101f odst. 2 zákona o DPH (zjistí-li plátce po uplynutí lhůty k podání kontrolního hlášení, že v tomto kontrolním hlášení uvedl nesprávné nebo neúplné údaje) z jehož znění vycházel žalobce, jednak v § 101g zákona o DPH, tedy v případě, že ho správce daně vyzve k opravě/potvrzení údajů vykázaných v řádném kontrolním hlášení. Z obsahu těchto ustanovení je zřejmé, že následné kontrolní hlášení je třeba podat jak v případě, kdy plátce údaje uvedené v kontrolním hlášení (na základě vlastního zjištění nebo výzvy správce daně) upraví nebo doplní, tak v případě, kdy tyto údaje na základě výzvy správce daně potvrdí jako správné. Žalobcem citovanou pasáž zákona o DPH nelze považovat za definici následného kontrolního hlášení, která by vylučovala aplikaci tohoto institutu na jiné případy.
22. Z uvedených důvodů tedy nebylo možné přisvědčit argumentaci žalobce, že v daném případě nebyly splněny podmínky stanovené v § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH pro uložení sankce, tedy že nešlo o nepodání kontrolního hlášení. Se žalobcem lze souhlasit v tom, že pokuta nebyla žalobci vyměřena dne 17. 10. 2016, kdy opožděně reagoval na výzvu správce daně. Žalobci vznikla povinnost uhradit pokutu ze zákona již v okamžiku marného uplynutí stanovené lhůty a dne 31. 3. 2017 správce daně vydal platební výměr, kterým žalobce pouze vyrozuměl o daném stavu nastalém ze zákona. S odvolatelem však nelze souhlasit v tom, že podmínky stanovené v § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH nebyly splněné, protože žalobce na výzvu správce daně opožděně (17. 10. 2016) reagoval. Soud považuje za podstatné, že žalobce byl dle zákona o DPH povinen na výzvu správce daně reagovat ve stanovené lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení výzvy, a to i v případě potvrzení údajů uvedených v kontrolním hlášení. Pokud tak neučinil, vznikla mu ze zákona povinnost uhradit pokutu ve výši 30 000 Kč podle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH.
23. Pro úplnost lze odkázat na § 101i odst. 2 zákona o DPH, dle něhož lze pokutu uložit nebo rozhodnout o povinnosti ji platit nejpozději do 3 let ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti. Platební výměr byl vydán dne 31. 3. 2017 (právní moci rozhodnutí nabylo dne 2. 6. 2018), lhůta pro vydání rozhodnutí o povinnosti platit pokutu tedy byla splněna.

V. Závěr a náklady řízení

24. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá

proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. dubna 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu